

† ಶ್ರೀ ವಾಟಾಳ್ ನಾಗರಾಜ್.—ಸ್ವಾಮಿ, ಮಾನ್ಯ ಶ್ರೀ ವಿ. ಎನ್. ಪಾಟೀಲರವರು ಎತ್ತಿದಂತಹ ಕ್ರಿಯಾಲೋಪವನ್ನು ಸಮರ್ಥನೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಕೆಲವು ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಹಾಜನ್ ರಿಪೋರ್ಟು ಬಗ್ಗೆ ಈ ಸಭೆಯ ಸದಸ್ಯರು ಏನು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ ಎನ್ನುವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕೂಡ ಒಂದಲ್ಲ ಹತ್ತು ಸಾರಿ ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಗೂ ಬೇರೆ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿರುವ ಬಾರ್ಡರು ಪ್ರದೇಶದ ಸದಸ್ಯರುಗಳಿಗೆ ಕನ್ನಡಿಗರ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿ ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ಬೆಳಗಾಂ ನಗರದಲ್ಲಿರುವ ಕನ್ನಡಿಗರು ಹಾಗೂ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಕನ್ನಡಿಗರೂ ಇಲ್ಲಿರುವ ಮೈನಾರಿಟಿ ಪಂಗಡವಾದ ಮರಾಠಿಗಳನ್ನು ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಮರಾಠಿ ಜನ ಇಲ್ಲಿ ಏನೂ ರಕ್ಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಎಂದು ಇಲ್ಲಿರುವ ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಏಕೀಕರಣ ಸದಸ್ಯರು ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ತಪ್ಪು ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ತಮಗೆ ಪ್ರಚಾರ ದೊರೆಯಬೇಕು ಎನ್ನುವ ಒಂದು ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ತಾವು ಇಂತಹ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಆಡಲು ಅವಕಾಶ ಕೊಡಕೂಡದು ಮತ್ತು ಈಗಾಗಲೇ ಮಹಾಜನ್ ವರದಿ ಬಗ್ಗೆ ಆಗಲೇ ನಿರ್ಧಾರವಾಗಿದೆ. ಮತ್ತು ಹೊರಗಿರುವ ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ನಿಲುವಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದಾರೆ. ಇದನ್ನೇ ನಮ್ಮ ಸಭಾನಾಯಕರು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಒತ್ತಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂದು ನಾನು ಭಾವಿಸಿದ್ದೇನೆ.

Mr. SPEAKER.—I will give due consideration to all the views expressed by the hon. Members.

Sri B. P. KADAM.— If we have no right to speak then we do not want to sit any further and we will walk out of this House.

(Sriyuths B. P. Kadam, P. B. Nandihali, N. B. Sirdesai and B. B. Sayanak withdrew.)

Calling Attention to a Matter of Urgent Public Importance

(i) re: Collection of Land Revenue and Water Tax in Mandya District

Sri N. A. CHANNE GOWDA (Pandavapura).—I call the attention of the Minister for Revenue to the coercive methods adopted by the Revenue Authorities in Pandavapura and Srirangapatna Taluks to collect the revised rates of land revenue and water tax.

† Sri H. V. KOUJALGI (Minister for Revenue).—The Assurance given by the Revenue Minister in the Legislative Assembly on 29th January 1969 was the same as was given on 17th September 1968 which was already carried out by the issue of general instructions in Revenue Department Circular No. RD 578 SST 68 dated 13th September 1968. These instructions covered garden lands and rain-fed wet lands. In respect of other lands, the old classification was not changed as there was no dispute about general rates and hence there was no need for any assurance or issue of instructions upon this land. The instructions were to receive payments at old rates and account for them as part payment towards the new rates. This reservation was necessary because the law did not provide for going back to the old rates. If the legislation now under consideration gets through as it is expected to do in this session of the Assembly, the question of taking up a fresh revision to the necessary extent will be taken up. The final accounts will be made